

Winther: De stærke Udtalelser fra den sidste ærede Læser (Alberti) gjøre, at man ikke kan forholde sig taus ligeoverfor dem, idet de antyde, at man ikke skulde kunne være en dansk Mand og have Hjerte for Fædrelandets Ulykker, fordi man ikke vil stemme mod den foreliggende Finanslov. Jeg vil tillade mig at spørge, er det ikke de virkelige Forhold, man skal tage Hensyn til, naar man afgiver sin Stemme over Finansloven. Jeg spørger, hvad kommer der ud deraf, hvad kommer der bagefter, naar vi negte Finansloven, forsaavidt der bliver et Flertal for, at Finansloven negtes? Der kommer, det vide vi, en anden provisorisk Finanslov, det er os lovet, det er os forudsagt (Stemmer: Af hvem?) Af Ministeriet, som vi ikke have noget forfatningsmæssigt Middel til at fjerne. Vis mig et Middel, hvorved dette Ministerium forfatningsmæssigt kan fjernes, saa skal jeg gaa ind derpaa! Jeg er lige saa uvillig stemt mod deres Gjerninger, mod det, at de have givet en provisorisk Finanslov, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgtreds (Alberti). Men Folkethinget har ikke brugt det eneste Middel, det havde ligeoverfor saadanne Gjerninger, nemlig en Anklage for Rigsretten, og hvorfor? Fordi Folkethinget selv har den Anskuelse, at saalænge vi ikke have en Ministeransvarlighedslov, vil der ikke komme Noget ud af en saadan Sagføgen. Men jeg spørger da, kan man saa sige at gjøre en Svingning til Højre, fordi man stemmer for Finansloven under saadanne Omstændigheder? Eller afgiver man saa et Lillidsvotum til dette Ministerium, fordi man stemmer for Finansloven, naar man ikke gjør Andet end tager Forholdene, som de i Virkeligheden ere, for ikke paany at styrte Landet ud i det almindelige Usvære, man kommer i ved Hjælp af provisoriske Finanslove? Det gjør mig ondt, at jeg skal udtale mig mod min gamle Ven fra Sorø, og jeg skal aldeles ikke dable ham, fordi han har udtalt sig med al den Bevægelse, som Tilfældet var, angaaende de ulykkelige Forhold saavel indadtil som udadtil, hvorunder vi leve. De Anskuelser kan jeg dele med ham, men jeg kan ikke gaa den upraktiske og efter min Formening for Landets Udvikling skadelige Vej til negte Finansloven under de Forfatningsforhold, hvorunder vi nu leve. Det ærede Medlem troede de Mand, som i 1866 sagde os, at saaledes som det nu er, vilde det komme. Han har ikke Noget at bebrejde sig, og det glæder mig, at vi netop stode aldeles sammen.

Vi stode aldeles sammen ved den Leilighed, og jeg har været glad ved, at jeg heller ikke har været med til at gjøre det Skridt, som vore mest fremsynede Politikere dengang forudsagde os vilde føre til det, vi nu have maattet opleve. Men der var ganske vist dog Ingen dengang, som troede, at vi skulde faae provisoriske Finanslove. Der var endnu ikke dengang nogen Tanke om provisoriske Finanslove under Forhold af den Art, hvor Ministeriet selv kan skabe de Forhold, som gjøre en provisorisk Finanslov nødvendig. Det var der Ingen, der dengang drømte om, skulde komme, men det er kommet; den sørgelige Virkelighed er der, og den vil komme igjen, det have vi Ministeriets Ord for i dets Udvikling og Forsvar for den forrige provisoriske Finanslov, hvorefter de ville gaa endnu videre. Men nu siger man maaste, at der skulde reises en Folkestemming derimod. Tillad mig, har der ikke været reist en Folkestemming derimod, og hvilke ere Følgerne bleve? Ingen! Og hvorfor ikke? Fordi der i Forfatningen selv ikke er noget Middel, hvorved vi ere istand til at gennemføre Landets virkelige Flertalstemning; vi ere bagbundne gennem denne Forfatning ved Hjælp af et nyt Valgfolk af Privilegerede, som ere stillede op i Modsætning til det før 1866 enige Valgfolk, der ligger udelukket. Saaledes er Stillingen. Hvad nytter det da at fortælle overalt, at vi endnu have den gamle Magt og Indflydelse paa Finansloven? Det er en Usandhed. Men derfor siger jeg, at naar jeg stemmer for Finansloven — jeg vil ikke opholde Thinget paa Grund af min isolerede Stilling her, saa jeg skal skynde mig at blive færdig, — saa stemmer jeg for den ikke som noget Lillidsvotum til dette Ministerium, ikke fordi jeg skulde have faaet et andet Syn end det, jeg havde første Gang, jeg traadte ind i denne Sal og hørte til Demokratets Rækker, hvorfor jeg ikke heller vil lade mig sige, at jeg gjør en Svingning til Højre, men jeg stemmer derfor kun af Hensyn til den sørgelige politiske Virkelighed, som gjør det unyttigt at gjøre det Skridt, som det ærede Medlem foreslaar. — Jeg skal iøvrigt blot til Slutning bemærke, at det Forslag, som det ærede Medlem omtalte, og som jeg havde stillet, og som skulde bevirke, at Landstinget med Fornøielse gif ind paa at vedtage Finansloven, tror jeg ikke har saa stor Betydning, at Landstinget, hvis der ellers er Noget i Finansloven, som det ikke skulde billige, derfor vil vedtage den, og naar det ærede Medlem talte om, at et enkelt enesteaaende Med-